

KŘEČEK ZLATÝ (SYRSKÝ)

Mesocricetus auratus

Jiné názvy: křeček syrský, křeček medvědí, golden hamster, teddy bear hamster, syrian hamster, Goldhamster, chomik sryjski, criceto dorato

Taxonomické zařazení: Třída: savci || Řád: hlodavci || Čeleď: myšovití || Podčeleď: křečci praví || Rod: křeček

Velikost: 20 cm

Délka života: 2 - 3 roky

Pohlavní dospělost: samec 10 týdnů, samice 16 týdnů

Délka březosti: 15 - 17 dní

Počet mláďat: 5 - 10

Původ: Suché stepi a pouště Blízkého východu

Popis: Původní barva srsti byla žlutohnědá (zlatá), spodek těla bílý. V zajetí byly vyšlechtěny různé varianty barvy i délky srsti. Samice mají delší ocásek a plošší zadeček, samci mají zadeček kulatější, také řitní otvor je vzdálenější a u dospělých jsou viditelná varlata.

Chování: Jsou aktivní hlavně v noci, žijí samotářsky. Samci a samice se setkávají jen v době páření. Mimo tento čas se napadají a jsou schopni protivníka ukousat. Křečci jsou obratní lezci a skokani. Mají ve zvyku kálet jen do jednoho rohu, jsou schopni naučit se chodit na křeččí záchod. Ve volné přírodě se vydávají za potravou daleko, nappou si ji do lícních toreb a odnesou do nory.

Krmení: Semena a zrní (pšenice, oves, ovesné vločky, kukuřice, slunečnicová semínka) banán, hrušky, jablka, jahody, hroznové víno, vlašské ořechy, lískové ořechy, buráky, bílé zelí, kedluben, dýně, kukuřice, mrkev, cuketa, sladká paprika, okurka, čekanka, pampeliška, vzrostlá pšenice Pro zpestření - vajíčko, tvaroh, tvrdý sýr, mouční červi, cvrčci, bílý jogurt

Ubytování: Klec nebo terárium, minimální velikost 60 × 25 × 30 cm. Úkryt - dřevěný nebo keramický domeček, pozor na plastové - na stěnách se sráží vlhkost a křeček tím trpí. Jako podestýlka jsou vhodné hobliny případně kukuřičná podestýlka. Různé hračky a prolézačky.

NIKDY NE: Kovová kolečka na běhání. Mohou křečkovi zlomit vaz, utrhnout hlavu, přelámat nožičky...

Nezbytná péče: Každodenní fyzický kontakt, je dobře ochočitelný, i když některé se nepodaří odnaučit kousat. Dlouhosrsté varianty potřebují kartáčovat srst.

Zajímavosti: Všichni křečci v domácích chovech pochází z jediné samičky s devíti potomky, kteří byli odchyceni v roce 1930 v Aleppu.

Křeček zlatý (Mesocricetus auratus) pochází ze Sýrie, proto se mu někdy říká syrský. Ve své domovině obývá oblasti pouští a polopouští se suchým a teplým klimatem. Ve dne spí zavrtán v písku. Teprve večer, když se ochladí, vylézá za potravou. Výpravy za jídlem bývají dlouhé, křeček naběhá i několik kilometrů za noc. Pro případ nouze využívá lícních toreb, které naplňuje nalezenou potravou. Tu si odnáší na místo sloužící jako ložnice a spížirna zároveň. Shromažďující pud ho neopouští ani v zajetí, kde hlady netrpí. (Proto je dobré každý den zkontrolovat obsah klece a vyhodit případné zásoby z předešlého dne, které by křeček mohl vyhrabat a pozřít zkažené.)

Poprvé byl tento druh hlodavce popsán roku 1839 přírodovědcem jménem Waterhouse. Teprve poté přivezl britský konzul první živé exempláře do Anglie. Dnešní domácí křečci jsou potomky úlovku profesora Aharoniho z jeruzalémské univerzity, který v roce 1930 vykopal v syrské poušti hnízdo a nalezenou samičku s dvanácti mláďaty odvezl do ústavu. Je pravda, že někteří křečci utekli, ale z těch zbývajících, kteří se rozmnožili, pocházejí všichni současní.

Přírodně zbarvení křečci jsou zrzaví s bílými odznaky. Postupně byla vyšlechtěna řada barev a variací, například smetanová, bílá, šedá, černobílá (tzv. panda) aj. Také délka srsti prošla změnami, dnes se chovají i křečci dlouhosrstí (o jejich srst se musí pečovat).

Křeček je od přírody samotář. Zuřivě brání svůj pelech a nesnese konkurenta. Ani v době páření k sobě nebývají hlodavci příliš vlídní. Taková samička dovede pěkně pokousat! Jen co mláďata povyroستou, perou se i mezi sebou. Doporučuje se proto chovat křečky odděleně, aby nedocházelo k šarvátkám. Při pokusu o množení má být samička připuštěna k samci, ne naopak. To proto, aby se cítila podřízeně a trochu nejistě, jinak by mohla samce poranit. Výjimečně se stane, že spolu křečci vycházejí, musí ale pocházet ze stejného hnízda (dva sourozenci, matka s dcerou).

Křeček se řídí převážně čichem. Pachové žlázy, kterými značkuje své teritorium, jsou umístěny ve slabinách. Zrak není hlavní funkcí, křeček používá hlavně čich a sluch. Je výborný běžec, skokan, rád šplhá a zdolává překážky. V přírodě se ukládá k zimnímu spánku. Křeček není dlouhověký, žije dva nebo tři roky.